

РЕШЕНИЕ

№ 7231

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7847** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на Р. Г. С. против решение №ЗИ-01-71/4/04.08.2022 г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), в частта с която е отказан достъп до обществена информация по част от нейно заявление № ЗИ-01-71/25.07.2022г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в нарушение на административно- производствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че цялата поискана информация е законово дължима, тъй като същата има характера на „ обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на АДФИ. Поради това се иска прогласяване на отказа за нищожен и алтернативно отмяната му като незаконосъобразен като се задължи компетентния орган да предостави достъп до изисканата информация.

Ответникът- Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. К. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София – град, II отделение, 53 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено следното:

Производството пред административния орган е образувано по подадено от Р. Г. С. заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗИ- 01-71/25.07.2022 г., с което се иска предоставяне на информация относно общият размер на средствата, разходвани от АДФИ за извършване на финансовата инспекция в район „ К. село“ - СО, въз основа на Заповеди № ФК-10-61/17.01.2022г.; ФК-10-209/01.03.2022г.; ФК-10-243/14.03.2022г.; ФК-10-429/16.05.2022г. и ФК-10-584/07.07.2022г.- в продължение на 125 работни дни в периода от 17.01.2022г. до 18.07.2022г. В заявлението изрично е уточнено, че при определяне на общия размер на средствата, да бъдат включени всички направени до момента разходи, в това число- за възнаграждения, командировъчни, допълнителни възнаграждения за постигнати резултати, материали, консумативи и др. на всички служители в АДФИ, участвали в извършването на финансовата инспекция в сградата на районната администрация и извън нея, в т. ч. свидетели, консултиращи юристи и т.н. Поискано е и сканирано електронно копие на всички документи, въз основа, на които е изготвен отговора по подаденото заявление. Посочен е способът на предоставяне на търсената информация. С Решение № ЗИ-01-71/4/04.08.2022 г. Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция предоставя частично информация, под

формата на писмена справка, за разходите извършвани за командировки за периода 17.01.2022г. до 18.07.2022г. на служители на АДФИ, участвали при извършването на финансова инспекция при Столична община- район „ К. село“. Предоставени са и копия на документите, въз основа, на които е изготвена справката.

Достъп до информацията в частта, отнасяща се до общия размер на средствата, включващи всички извършени от 17.01.2022г. до 18.07.2022г. разходи за допълнителни възнаграждения за постигнати резултати и др. на служители на АДФИ, участвали в извършването на финансовата инспекция на СО „ К. село“ е отказан от задължения субект с мотив, че исканата информация е данъчно осигурителна. Във връзка с горното е посочено, че е налице специален ред за предоставянето ѝ, който включва изрично писмено изразяване на волеизявление по реда на чл. 74, ал.2 от ДОПК от служителите участвали в инспекцията относно предоставяне на отнасящата се до тях данъчно- осигурителна информация. Предвид изразеното писмено несъгласие за разкриване на информация от лицата по чл. 74, ал.2, т. 1 от ДОПК , компетентният орган е счел, че е налице основание за отказ да се даде достъп до исканата от заявителя информация по чл. 37, ал.1, т. 1, предл. второ от ЗДОИ.

По отношение на исканата информация, касаеща разходите за материали и консумативи, задълженият субект счита, че достъп до същата следва също да бъде отказан, поради факта, че така формулираната в заявлението информация не представлява налична, като няма нормативно изискване за създаване и поддържане на такъв вид калкулации. В решението е посочено обаче, че обща информация относно изпълнението на бюджета на АДФИ може да бъде намерена на интернет страницата на АДФИ на електронен адрес (www.adfi.minfin.bg) раздел „ Бюджет“.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 от АПК, както и

специалното изискване, разписано в разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за държавната финансова агенция /ЗДФИ/ Агенцията се представлява и ръководи от директор. Следователно той е компетентният орган, който следва да се произнесе по подаденото заявление. Оспореното решение е мотивирано и от изложеното в него може ясно и безпротиворечиво да се направи извод поради какви причини е отказан достъпът до поисканата информация. Посочено е и правното основание на отказа – на чл. 37, ал. 1, т.1, пр.2-ро от ЗДОИ. При постановяване на решението не е допуснато нарушение на закона.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като изпълнението на това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая, съдът намира, че информацията, достъп до която се иска е обществена по смисъла на закона, защото би могла да послужи да съставяне на мнение относно дейността на АДФИ, в чийто правомощия е извършването на финансови инспекции (чл. 8, ал. 1, т. 1 ЗДФИ). Информацията би послужила за съставяне на мнение относно дейността на проверените субекти и преценката на АДФИ относно тези действия. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ), служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ). Задължените да предоставят обществена информация субекти са посочени в чл. 3 от ЗДОИ, а субектите на правото на достъп до информация в чл. 4 от с. 3.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В случая, за предоставянето на исканата информация относно общия размер на средствата, включващи всички извършени от 17.01.2022г. до 18.07.2022г. разходи за допълнителни възнаграждения за постигнати

резултати и др. на служители на АДФИ, участвали в извършването на финансовата инспекция на СО „К. село“ не са приложими разпоредбите на ЗДОИ. Тази информация касае получените възнаграждения на работещи лица в АДФИ, като редът за разкриването и предоставянето на тази информация е уреден в ДОПК и е специален по отношение на реда за предоставяне на обществена информация, регламентиран в ЗДОИ.

В чл. 74 ал.1 от ДОПК лимитативно и императивно са посочени лицата, които могат да поискат достъп до тази данъчна и осигурителна информация, като сред тях не са гражданите и ЮЛ /те имат право да търсят информация по реда на ЗДОИ/. В ал.3 на чл. 74 от ДОПК лимитативно и императивно са посочени органи, които имат достъп до тази информация по силата на закона/и без да правят искане за предоставянето ѝ/. Съществува обаче и ал.2 на чл. 74 от ДОПК, която предвижда три хипотези, при които може да се предостави достъп до данъчна и осигурителна информация, извън случаите по ал.1 /т.е. без лимитиране на лицата, които могат да поискат достъпа/, а именно: 1. с писмено съгласие на лицето 2. въз основа на акт на съда 3. по инициатива на орган на Националната агенция за приходите - в случаите, когато това е предвидено в закон. В случая не е налице хипотезата на т.2 /въз основа акт на съда, извън случаите на чл. 75 от ДОПК/, не е налице и хипотезата на т.3 / по инициатива на орган на Националната агенция за приходите - в случаите, когато това е предвидено в закон/, тъй като в конкретното административно производство има депозирано заявление за достъп от жалбоподателя, а производството не е проведено по инициатива на орган на НАП. Следователно остава хипотезата на чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК- с писмено съгласие на лицето може да бъде предоставен достъп до данъчна и осигурителна информация по см. на чл. 72 от ДОПК /като няма лимитиране на лицата, които могат да поискат този достъп, както е по ал.1/.

Съдът намира, че след като заявителят е поискал достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ, а търсената и отказана информация/относно възнаграждения за постигнати резултати и др. на служители на АДФИ / съдържа данъчна и осигурителна информация по см. на чл. 72 от ДОПК, то достъп до тази защитена информация може да му бъде предоставен съгласно специален ред на ДОПК съгл. чл. 72 ал.3 от ДОПК /а не свободен достъп по чл. 12 ал.3 от ЗДОИ/, но само след съгласие на лицето по чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК. Следователно ответникът е следвало да потърси съгласието на въпросните служители в АДФИ на осн. чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК, като процедира по чл. 31 ал.2 от ЗДОИ, /което е сторено в административното производство/. Съдът намира, че не е налице изключението по чл. 31 ал.5 от ЗДОИ, /при която хипотеза не следва изобщо да се търси съгласието на трето лице/, тъй като то се явява общо правило спрямо спец.норма на чл. 74 ал.2 т.1 от ДОПК, а тя във всички случаи изисква съгласие на лицето/без предвидени изключения/. Следователно, при изрично несъгласие на лицата да се предостави информация за получените от тях възнаграждения, правилно ответникът е отказал предоставяне на исканата информация.

На следващо място необосновано се твърди от жалбоподателя, че органът не е дал пълен отговор, като не е посочил разходите за материали и консумативи, доколкото с подобна информация задълженият субект по ЗДОИ в случая не разполага, тъй като АДФИ няма задължение да води аналитичност на видовете разходи по видове финансови инспекции или по друг критерий, различно от нормативно установените. Няма нормативно изискване за създаване и поддържане на такъв вид калкулации. В

случая Агенцията разполага с обща информация относно изпълнението на бюджета на електронния си адрес (www.adfi.minfin.bg), раздел „ Бюджет. Следва да се има предвид, че предвидените разходи са съобразени с Единната бюджетна класификация (ЕБК) и указанията на Министерство на финансите в областта на счетоводната дейност. В този смисъл процесните разходи се отчитат общо по параграф 10-00- „ Издръжка“, подпараграф 10-15- „материали“, съобразно установените изисквания на ЕБК. Именно за целите на аналитичността към основните параграфи от ЕБК , са утвърдени и подпараграфи, които да доведат до по детайлна категоризация на съответните приходи и разходи, като не е възможно използването на различни такива, извън утвърдените от ЕБК. Съдът намира, че работата и отчетността на агенцията е напълно съобразена с дадените указания, като АДФИ като задължен субект по ЗДОИ не може да бъде задължен да обработва и систематизира допълнително наличната му информация заради удовлетворяване на конкретно искане на субект. Не без значение е и факта, че в оспореното решение органът подробно е разяснил къде може да се намери информация за разходването и изпълнението на бюджета, а именно на електронен адрес (www.adfi.minfin.bg), раздел „ Бюджет, с оглед на което заявителят не е лишен от възможността да формира извод за това как точно е било сторено това по пера.

Предвид гореизложеното обжалваният административен акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника, с оглед своевременно направеното изявление, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 170 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. против решение №ЗИ-01-71/4/04.08.2022 г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), в частта с която е отказан достъп до обществена информация по част от нейно заявление № ЗИ-01-71/25.07.2022г.

ОСЪЖДА Р. Г. С. да заплати на АДФИ сумата от 170 /сто и седемдесет/ лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: